

การประยุกต์ใช้ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

How to Apply 21st Century Skills in English Language Classroom

ดวงจิตร์ สุขภาพสุข

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (ศศ.บ.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
duangjit018@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอการประยุกต์ใช้ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เขียนมุ่งเน้นถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่ามีปัจจัยหลากหลายที่ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและไม่สามารถก้าวทันความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกได้ ดังนั้นจึงมีการประยุกต์ใช้ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 นั่นคือหลัก 3R's*8C's กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่าสามารถประยุกต์ได้เป็นหลัก 2R's*6C's และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนการสอน

คำสำคัญ: ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ชั้นเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

*This article presents the application of 21st Century Skills in English Language Classroom. It focuses on problems in English teaching and learning with many factors affecting not successful teaching and learning. Learners can neither create knowledge nor adapt to rapid changes. Therefore, the application of 21st Century Skills is 3R's*8C's with English teaching and learning. It was found that it can be adapted into 2R's*6C's and produce many advantages into teaching and learning.*

Keywords: 21st century skills, English Language Classroom, English Teaching and Learning

1. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโลกทุกวันนี้ไม่ใช่เพียงแต่เฉพาะด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาควบคู่ไปด้วย ดังคำกล่าวที่ว่า “การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ” (อัญญา ศรีสมพร, 2552) ดังนั้นการจัดการศึกษาใดๆ จะต้องจัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศนั้นๆ ด้วยเพื่อให้คนในชาติมีลักษณะที่ส่งเสริมและสนับสนุนต่อการเป็นรากฐานที่ดีต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการศึกษาตลอดมาในฐานะที่เป็นฟันเฟืองในการขับเคลื่อนประเทศ แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และแผนพัฒนาการศึกษาพุทธศักราช 2560-2579 เน้นการเปลี่ยนแปลงสู่ประเทศไทย 4.0 แต่ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันนั้นพบว่าคุณภาพการศึกษาไม่ตอบสนองต่อความต้องการของโลกยุคปัจจุบันที่ต้องการผู้เรียนที่เป็นนักปฏิบัติ เนื่องจากผู้เรียนในประเทศไทยมีทักษะทั้งทางด้านวิชาการและ

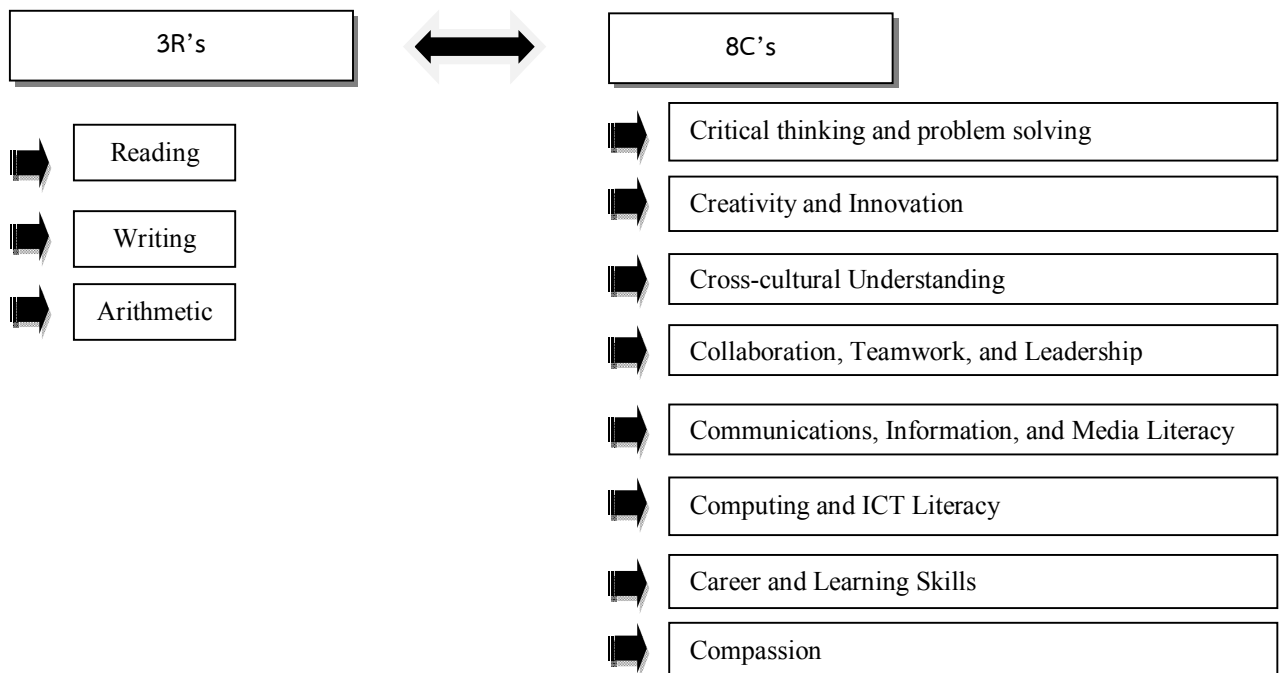
วิชาชีพอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สอง และเป็นภาษาสากลที่คนในประเทศต้องเรียนรู้เพื่อการพัฒนา แต่อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันของประเทศไทยนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน ทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นข้อจำกัดที่สำคัญของคนไทย

วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการศึกษาพุทธศักราช 2560-2579 กล่าวว่าผู้เรียนไทยทุกคนในยุค Thailand 4.0 ต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขให้สอดคล้องกับหลักศาสตร์ของพระราชาและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก ในศตวรรษที่ 21 ดังนั้นผู้เรียนไทยจึงจำเป็นต้องมีคุณลักษณะของคนในโลกศตวรรษที่ 21 นั่นคือประกอบไปด้วย ทักษะ 3R's*8C's ประกอบกับการประยุกต์ใช้ทักษะเหล่านี้เพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาประเทศให้ก้าวผ่าน (Middle Income Trap) สู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป

2. ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ว่าประกอบด้วย สาระวิชาหลัก (Core Subjects) ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ และสุดท้ายคือทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 โดยทักษะที่จะยึดเป็นหลักและสามารถปรับให้เข้ากับการเรียนการสอนได้นั้นคือ ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กำเนิดขึ้นครั้งแรกโดยความร่วมมือของบริษัทชั้นนำของโลกในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งประกอบด้วย บริษัทแอปเปิ้ล ไมโครซอฟท์ วอลติสเนีย และสถาบันการศึกษาชั้นนำต่างๆ ในการคิดค้นทักษะที่สำคัญและจำเป็นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2554) เพราะการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้ผู้เรียนต้องมีทักษะที่พร้อมรอบด้านสำหรับการดำรงชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 กระบวนการเรียนการสอนจึงต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์และสามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงเสนอกรอบแนวคิด “ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม:ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก 3R's*8C's” ซึ่งประกอบด้วยทักษะต่างๆ ดังแผนภาพที่ 1 ต่อไปนี้

ภาพที่ 1 3R's*8C's

3R's ประกอบด้วย R-Reading อ่านออก R-(W)riting เขียนได้ และ R-(A)rithmetic คิดเลขเป็น

8C's ประกอบด้วย C- Critical thinking and problem solving ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา, C- Creativity and Innovation ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม, C- Cross-cultural Understanding ทักษะด้านความเข้าใจความแตกต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์, C- Collaboration, Teamwork, and Leadership ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ, C- Communications, Information, and Media Literacy ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ, C- Computing and ICT Literacy ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, C- Career and Learning Skills ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้, C- Compassion ทักษะมีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา และมีระเบียบวินัย (วิจารณ์ พานิช, 2555)

จากหลัก 3R's พบว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องได้เรียนและเป็นทักษะจำเป็นที่ต้องได้รับการปลูกฝังและปูพื้นฐานให้แข็งแรงสำหรับการต่อยอดสำหรับการเรียนและการดำรงชีวิตต่อไปในอนาคต แต่อย่างไรก็ตามทักษะในศตวรรษที่ 21 ยังคงยึดหลักอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็นอยู่เนื่องจากการเน้นย้ำว่าทักษะต่างๆ เหล่านี้ไม่ใช่เพียงการอ่านออกเสียง คำหรือประโยคได้ ไม่ใช่การเขียนได้ถูกต้องตามรูปแบบ และไม่ใช่การคิดเลขบวกลบคูณหารเป็นเท่านั้น แต่หมายความถึงว่าต้องอ่านออกได้อย่างมีวิจารณญาณ แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ เขียนโต้ตอบเพื่อการสื่อสารได้ และคิดเลขพื้นฐานเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง

ส่วนหลัก 8C's ประกอบด้วยทักษะ 8 ประการดังนี้ ทักษะที่ 1) คือทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา ผู้เรียนจึงต้องสามารถคิดอย่างเป็นระบบ เรียงลำดับความสำคัญก่อนหลังและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ทักษะที่ 2) คือทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ในยุคไทยแลนด์ 4.0 เน้นการปฏิบัติจริงผู้เรียนสามารถคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ออกมาเป็นนวัตกรรม ผลงานหรือชิ้นงาน ทักษะที่ 3) คือทักษะด้านความเข้าใจความแตกต่างด้านวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ผู้เรียนต้องเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างทั้งของตนเองและผู้อื่นบนพื้นฐานว่าทุกคนมีความแตกต่างกันแต่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข ทักษะที่ 4) คือทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ ในบางครั้งผู้เรียนต้องเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดี ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทักษะที่ 5) คือทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ ในสถานการณ์ที่เทคโนโลยีพัฒนาไปอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นสิ่งต่อการพัฒนาประเทศ แต่หากนำเทคโนโลยีไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องก็จะก่อให้เกิดผลเสียต่อประเทศ ทักษะที่ 6) คือทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและใช้โปรแกรมพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง สื่อสารโต้ตอบได้อย่างมีคุณภาพทั้งภาษาแม่และภาษาอังกฤษ ทักษะที่ 7) คือทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ ตามหลักการเบื้องต้นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการศึกษาพุทธศักราช 2560-2579 เน้นเรื่องการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีทักษะในการประกอบอาชีพพร้อมกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตนอกห้องเรียน และทักษะที่ 8) คือทักษะมีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา และมีระเบียบวินัย ผู้เรียนมีจิตใจดี มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด โดยทักษะเหล่านี้หากได้รับการฝึกฝนและระบุดูแลในการเรียนการสอนแล้วก็จะสามารถทำให้ผู้เรียนในประเทศนั้นๆ เป็นพลเมืองทันสมัย (Smart Citizens) ที่รู้เท่าทัน ก้าวทันและสามารถปรับตัวให้เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงได้

3. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

ประเทศไทยมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลานานและมีการประยุกต์ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงวิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ แต่กระนั้นก็ตามการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากปัญหาหลายประการด้วยกันโดยสามารถแบ่งเป็น 3 ประเด็นหลักๆ คือ 1) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีคุณภาพ (อินทชัย พานิชกุล, 2558) กล่าวคือครูชาวไทยและครูชาวต่างประเทศไม่ใช่ครูมืออาชีพ ปัญหาที่สำคัญของครูไทยคือการขาดคุณภาพด้านการเรียนการสอน ไม่พัฒนาตนเอง ไม่ทันยุคทันสมัย ยกตัวอย่างเช่นเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องแม้จะมี

เครื่องมือช่วยเหลือกก็ตาม ส่วนครูชาวต่างประเทศไม่ได้จบการศึกษาด้านการเรียนการสอนมาโดยตรงอาจเป็นชาวต่างประเทศที่เข้ามาพักผ่อนในประเทศไทยและหางานทำและไม่ได้มาจากประเทศต้นแบบทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งส่วนใหญ่คือการรับจ้างสอนภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชน เมื่อเข้ามาสอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษก็จะส่งผลต่อการเรียนการสอนได้ 2) วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของประเทศไทย กล่าวคือในระดับชั้นประถมศึกษาครูผู้สอนหนึ่งท่านต้องสอนทุกรายวิชาในชั้นนั้นๆ ซึ่งในบางรายวิชาอาจไม่ได้ถนัดหรือมีความรู้มากพอที่จะสอนให้ผู้เรียนเข้าใจในทุกเนื้อหาวิชาได้ (ทิพาชา นวลหลง ยงยุทธ์ อินทจักร และสุกัญญา รุจิเมธาภาส . 2015 : 492-494) และวิธีการเรียนการสอนนั้นเน้นตามทฤษฎี Grammar Translation Method ซึ่งเน้นการเขียนและการอ่านเป็นหลักตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้องและใช้ภาษาแม่ในการเรียนการสอน ผู้เรียนฟังจากสิ่งที่ครูสอนและทำแบบฝึกหัดตามให้ถูกตามหลักการที่ได้เรียนมาเท่านั้น และข้อสอบที่ใช้ทดสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนในประเทศไทยนั้นเน้นข้อสอบไวยากรณ์เป็นหลัก (สิริพร กุญกระโทก. 2014) การเรียนการสอนในชั้นเรียนจึงตอบสนองเพื่อให้ผู้เรียนสอบได้คะแนนสูงๆ ไม่ได้เน้นความรู้พื้นฐานและการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบหลักสูตรของไทยกับของต่างประเทศแล้วพบว่าผู้เรียนต้องทำความคุ้นเคยกับภาษาโดยเริ่มจากการทำความคุ้นเคยในการฟังและพูดก่อนเป็นขั้นพื้นฐานซึ่งตรงกันข้ามกับของประเทศไทยเพราะเน้นการเขียนและอ่านภาษาที่สองก่อนการฟังและพูดทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษว่าผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษมากแต่ไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ (อินทชัย พาณิชกุล. 2558) ซึ่งวิธีการนี้ไม่สนับสนุนการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นนักปฏิบัติ 3) ทศนคติของผู้เรียนในประเทศไทย กล่าวคือผู้เรียนมีความคิดว่าภาษาอังกฤษไม่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน (ลลิตา ภูทอง. 2552) จึงไม่สนใจรายวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้คนไทยด้วยกันเองยังมีทัศนคติในแง่ลบเกี่ยวกับเรื่องการพูดภาษาอังกฤษ โดยบุญเกียรติ ชีวะตระกูล (2011) กล่าวว่าทัศนคติที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของคนไทยคือการจับผิดว่าผู้พูดมีความสามารถในการพูดอยู่ในระดับใดมากกว่าการประเมินจากสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร และเรื่องสำเนียงซึ่งทั่วโลกต่างยอมรับความแตกต่างด้านสำเนียงแล้ว (คริส ไรท์. 2017) หากแต่คนไทยยังไม่เปิดใจยอมรับและคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษนั้นเป็นเรื่องน่าตลกขบขัน ปัญหาต่างๆ ทั้งสามประการที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นปัญหาที่สะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน การนำทักษะการเรียนรู้ของคนในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก 3R's*8C's น่าจะเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญหากถูกนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและผู้เรียนในประเทศไทยได้เป็นอย่างดีในการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเพื่อรับความเปลี่ยนแปลงในหลากหลายรูปแบบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขในสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

4. การประยุกต์ใช้หลัก 3R's*8C's กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

การพัฒนากรอบแนวคิดในการประยุกต์ใช้หลัก 3R's*8C's กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นแนวความคิดใหม่ที่จะส่งเสริมระบบการศึกษาให้เปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งประกอบด้วยการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน กระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

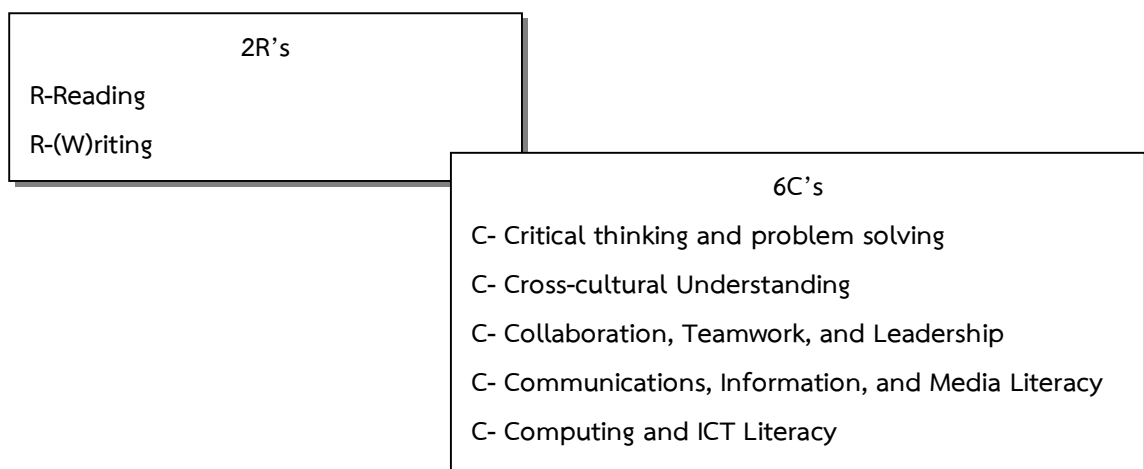
4.1 การพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน

แนวคิดในเรื่องการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในโลกในศตวรรษที่ 21 นั้นสามารถแยกได้เป็น 3 ประเด็นหลักคือกระบวนการขั้นต้นในการผลิตครูที่มีคุณภาพ การพัฒนาศักยภาพให้กับครูผู้สอนและกลไกที่ใช้ในการขับเคลื่อนระบบที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. 2557) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ในเรื่องต่างๆ และสามารถ

บูรณาการศาสตร์ต่างๆ มาใช้ได้อย่างถูกต้องรวมทั้งเน้นการปฏิบัติจริงทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนโดยอาศัยการประยุกต์ใช้หลัก 3R's*8C's การพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนต้องเน้นการเปลี่ยนกระบวนการคิดที่มีการแยกแยะ วิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และกลไกที่ใช้ในการขับเคลื่อนระบบจะต้องมีระเบียบแบบแผนที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม หากกระบวนการทั้งสามนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันก็จะสามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ในทางตรงกันข้ามหากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปก็จะทำให้การพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนไม่ประสบความสำเร็จหรืออาจพบกับความล้มเหลวดังเช่นที่ผ่านมา

4.2 กระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนแนวคิดเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด หากยึดหลัก 3R's*8C's แล้วองค์ประกอบที่สามารถประยุกต์เข้ากับการเรียนการสอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษได้นั้นเกี่ยวข้องกับหลัก 3R's อยู่สององค์ประกอบคือการอ่านออก R-Reading และเขียนได้ R-(W)riting ส่วนหลัก 8C's นั้นเกี่ยวข้องอยู่หกองค์ประกอบด้วยกันคือ C- Critical thinking and problem solving ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา, C- Cross-cultural Understanding ทักษะด้านความเข้าใจความแตกต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนการทัศน, C- Collaboration, Teamwork, and Leadership ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ, C- Communications, Information, and Media Literacy ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ, C- Computing and ICT Literacy ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, และ C- Career and Learning Skills ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ ซึ่งทุกองค์ประกอบจะเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจึงสรุปได้เป็นแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2 การประยุกต์ใช้หลัก 2R's*6C's กับ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นกิจกรรมพื้นฐานห้าประการด้วยกันคือ Authentic Learning, Collaborative Learning, Inquiry-based Learning, Problem-based Learning, and Project-based Learning ซึ่งกิจกรรมทั้งห้าสามารถประยุกต์ใช้ให้เข้ากับทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ได้โดยสามารถแจกรายละเอียดได้ดังนี้

การเรียนรู้จากสภาพจริง (Authentic Learning) คือการเรียนการสอนจะเน้นที่การปฏิบัติจริง การร่วมมือกันทำงาน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การฝึกทักษะต่าง ๆ ที่เป็นการสร้างทักษะชีวิตให้กับตนเอง บทบาทของครูคือการเตรียมการสอนที่ใช้กลวิธีหลากหลายที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงให้มากที่สุด เช่นการแสดงผลงานและแฟ้มสะสมงาน (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2555) ดังนั้นในชั้นเรียนภาษาอังกฤษครูและผู้เรียนร่วมกันกำหนดแนวทางในการวัดผลและประเมินผลจากการปฏิบัติจริงโดยครูผู้สอนให้ผู้เรียนทำแฟ้มสะสมผลงานโดยประยุกต์จากสิ่ง

ที่ได้เรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ที่ได้เรียนไปและอาจยกตัวอย่างประกอบ จากนั้นมีการประเมินผลงานจากแฟ้มสะสมผลงานโดยครูผู้สอนหรือครูที่สอนในรายวิชาเดียวกันเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้จากผลงานที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งตรงกับ C- Communications, Information, and Media Literacy ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อและ C- Computing and ICT Literacy ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้เรียนจะได้มีทักษะในการสื่อสารโดยใช้คอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีอื่นๆ ช่วยในการค้นคว้าหาข้อมูลและอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Collaborative Learning) คือแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันและไปสู่อุดมการณ์เดียวกัน ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สุรชัย อินทสังข์. 2012) ยกตัวอย่างเช่นกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ครูกำหนดหัวข้อในการเรียนการสอนเรื่อง Tense ต่างๆ จากนั้นผู้เรียนแต่ละกลุ่มกระจายงานให้สมาชิกในกลุ่มเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูล หลังจากการทำงานแต่ละกลุ่มแล้วต้องมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ให้กับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน อาจมีการซักถามกันระหว่างผู้เรียนเมื่อเกิดข้อสงสัย โดยในตอนแรกครูอาจไม่ได้ให้ความกระจ่างในตอนนั้นแต่ให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ช่วยกันอธิบายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ซึ่งตรงกับหลัก C- Collaboration, Teamwork, and Leadership ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ เพราะสมาชิกในกลุ่มต้องมีความร่วมมือ ผลัดกันเป็นผู้นำและผู้ตามและนำพาให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry-based Learning) คือการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ณ ขณะที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้ตั้งคำถามในเรื่องที่จะสอนโดยไม่บอกคำตอบที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนแต่แรก แต่ผู้เรียนต้องเป็นคนแสวงหาคำตอบนั้นด้วยตนเอง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้แบบนี้ผู้เรียนเข้าใจอย่างลึกซึ้งในองค์ความรู้ที่ไปทีมาด้วยตนเอง (กมลวรรณ กันยาประสิทธิ์. 2558) ยกตัวอย่างเช่น การสอนกลวิธีในการอ่าน (Reading Strategies) ครูให้โจทย์โดยให้บทอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนไปและตั้งคำถามให้ผู้เรียน หลังจากนั้นครูให้ผู้เรียนค้นหาเทคนิคการอ่านที่เหมาะสมกับตนเองและทำความเข้าใจกับบทอ่านนั้นๆ ซึ่งกลวิธีที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้กันอาจไม่เหมือนกันกับผู้เรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียน ผู้เรียนต้องแสวงหาวิธีการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุดเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบคำถามที่ครูตั้งไว้แต่แรก ซึ่งตรงกับ C- Critical thinking and problem solving ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) คือการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่จากปัญหาที่มีอยู่ (ไพศาล สุวรรณน้อย. ม.ป.) ยกตัวอย่างเช่น การให้ผู้เรียนวิเคราะห์รูปประโยคจากข้อผิดพลาดในการเขียนระดับย่อหน้า (Paragraph Writing) และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเริ่มแรกครูสอนโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องก่อนจากนั้นให้ผู้เรียนเริ่มเขียนงานของตนในหัวข้อที่กำหนดเพียง 1 หัวข้อเท่านั้น หลังจากสิ้นสุดการเขียนครูให้ผู้เรียนแต่ละคนสลับงานกันตรวจและบอกข้อผิดพลาดในแต่ละประโยคและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ในงานเขียนของเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง ท้ายคาบครูเป็นผู้สรุปปัญหาในการเขียนของเพื่อนร่วมชั้นจากสิ่งที่ผู้เรียนค้นพบจากงานเขียนนั้น ซึ่งตรงกับ C- Critical thinking and problem solving ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning) คือการที่ครูกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยอาศัยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การลงมือปฏิบัติจริงออกมาเป็นชิ้นงานตามระดับทักษะของผู้เรียนแต่ละคน (สิทธิพล อาจอินทร์ และธีรชัย เนตรธนนมศักดิ์. 2554) ยกตัวอย่างเช่น การสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 ครูให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน และรูปแบบประโยคที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าและบริการ ผู้เรียนดำเนินกระบวนการกลุ่มในการวางแผนว่าต้องการนำเสนอขายสินค้าหรือบริการประเภทใด และผู้เรียนแต่ละคนลงมือสร้างสินค้าและบริการรวมทั้งการจัดทำการประชาสัมพันธ์ ช่องทางการขาย และในขั้นตอนสุดท้ายผู้เรียนเขียนสรุปออกมาเป็นรูปเล่มรายงานและนำเสนอสินค้าหรือบริการนั้นๆ เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นและผู้เรียนอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยได้ชมผลงานในงาน OPEN HOUSE และโครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

4.3 การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นการวัดระดับความรู้ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน การวัดและประเมินผลควรสร้างความสมดุลระหว่างการประเมินผลการเรียนรู้เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ควรเพิ่มการวัดและประเมินผล การเรียนรู้เป็นการวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) มากกว่าการวัดโดยอาศัยข้อสอบเป็นหลัก เมื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นการปฏิบัติดังนั้นก็การวัดและประเมินผลก็ควรเปลี่ยนตามไปด้วยโดยเน้นที่ชิ้นงานหรือผลงานที่เป็นรูปธรรมของผู้เรียนที่ได้แสดงออกมา สัดส่วนที่เหมาะสมอาศัยการอ้างอิงจากแนวคิดของ Bloom's Taxonomy โดยแบ่งเป็น ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่า (จิตราพร ลีละวัฒน์. 2556) ซึ่งการวัดและประเมินผลความรู้ความสารถของผู้เรียนควรอยู่ที่ระดับการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ มากกว่าความจำและความเข้าใจ

5. บทสรุป

การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันที่กำลังก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทำให้ประเทศไทยต้องการผลิตคนที่มีคุณภาพ เป็นนักปฏิบัติไปสู่สังคมโลกซึ่งนับว่าเป็นที่เรื่อท้าทายความสามารถอย่างมาก เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบปัญหามากมาย เช่น ครูผู้สอนไม่มีคุณภาพ กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ตอบสนองให้ผู้เรียนเป็นนักปฏิบัติ การวัดและประเมินผลเน้นการทำข้อสอบ เป็นต้น การประยุกต์ใช้ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นโดยผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ครูเป็นผู้ช่วยเหลือ ห้องเรียนเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กิจกรรมในห้องเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง การวัดและประเมินผลเน้นการวัดตามสภาพจริง ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะจากครูผู้สอนที่ต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในทางที่ดีเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก การประยุกต์ใช้หลัก 2R's*6C's กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะไม่เกิดขึ้นเลยหากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังยึดหลักแบบเดิมๆ แต่จะมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อมีการเริ่มต้นและเกิดการต่อยอดไปยังครูผู้สอนคนอื่นๆ หรือรายวิชาอื่นๆ ต่อไปเปรียบเสมือนการโยนหินลงน้ำที่จะแผ่ออกไปทุกทิศทางนั่นเอง

6. เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ กันยาประสิทธิ์. (2558). 5 คุณลักษณะสำคัญของการสืบเสาะหาความรู้ (เอกสารประกอบการสอน ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ PDF). ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก http://sciedcenter.swu.ac.th/Portals/25/Documents/News/5%20Essential%20features%20of%20inquiry_Kamonwan.pdf?timestamp=143444000
- คริส ไทร์. (2017). M&Ms of Thai Education Chapter 1. ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <https://www.facebook.com/Ajarnchris/posts/1420537754663760>
- จิตราพร ลีละวัฒน์. (2556). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาภารกิจปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความคิดวิเคราะห์ให้กับนักศึกษา ในรายวิชาการจริยธรรมทางธุรกิจ (BUS 400). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีประทุม.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก http://office.nu.ac.th/edu_teach/ASS/Download/vchk-new.pdf

- ทิพาชา นวลหลง ยงยุทธ์ อินทจักร และสุกัญญา รุจิเมธาภาส. (2015). **สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 เครือข่ายกลุ่มโรงเรียน ดาราราชวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1.** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <http://gs.nsrui.ac.th/files/1/.pdf>
- บุญเกียรติ ชีวะตระกูล. (2011). **เหตุที่คนไทย...อ่อนอังกฤษ.** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <https://prachatai.com/journal/2011/12/38277>
- ไพศาล สุวรรณน้อย. (ม.ป.). **การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning: PBL).** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <https://ph.kku.ac.th/thai/images/file/km/pbl-he-58-1.pdf>
- ลลิตา ภูทอง. (2552). **รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน.** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <http://www.libarts.mju.ac.th/Research/myfile/รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ%20ผศ.ลลิตา%20ภูทอง%202553.PDF>
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สิทธิพล อัจฉินทร์ และธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์. (2554). **การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 5 ปี.** วารสารวิจัย มข, 1 (1), 1-16.
- สิริพร กุ่ยกระโทก. (2014). **สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จ.** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/87359>
- สุรัชน์ อินทสังข์. (2012). **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ.** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <http://013nawattakam.blogspot.com/2015/09/blog-post.html>
- อัญญา ศรีสมพร. (2552). **การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ.** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <http://www.kroobannok.com>
- อินทรชัย พาณิชกุล. (2558). **ครูสอนภาษาอังกฤษ"...วิกฤตการศึกษาไทย?** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <http://www.posttoday.com/analysis/report/402500>
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2554). **ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <http://www.qlf.or.th>
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2557). **การยกระดับคุณภาพครูไทยในศตวรรษที่ 21.** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560 จาก <file:///C:/Users/hp430/Downloads/8821.pdf>